

Deel 52 Verantwoordelijkheden van ouders en kinderen

Wij willen verder gaan in onze overdenking over het christelijke huisgezin, waar wij de laatste drie delen over hebben nagedacht. In de eerste twee delen hebben wij nagedacht over de man-vrouw relatie en in het laatste deel over het opvoeden van onze kinderen. Dit is een enorm belangrijk onderwerp, en wij willen hier in deze overdenking dan ook nog iets dieper op ingaan.

Laten wij eens kijken naar het enige gebod wat God aan kinderen gegeven heeft. Wist u dat God maar één gebod aan Adam en Eva gegeven heeft? U kent allemaal de tien geboden die Mozes aan de Israëlieten gaf. Maar Adam en Eva hadden slechts één gebod. Zij waren ongehoorzaam aan dat ene gebod met als gevolg dat zij chaos in de wereld gebracht hebben, chaos in gezinnen, in onderlinge relaties, en het eerste kind wat uit hen geboren werd groeide op en werd een moordenaar die hun tweede kind doodde. Dit alles is erg tragisch. Op dezelfde wijze kunnen wij zien dat God aan de kinderen slechts één gebod gegeven heeft en het hierdoor niet moeilijk voor hen heeft gemaakt. Hij heeft de kinderen geen tien, maar slechts één gebod gegeven. Wij kunnen lezen wat dat gebod is. Het werd gegeven in het Oude Testament als onderdeel van de tien geboden, namelijk het 5e gebod, "*eer je vader en moeder*". Dit gebod staat ook in **Efeziërs 6:2** waar er als eerste gebod een belofte aan verbonden is, namelijk: "*opdat het je goed gaat en je lang leeft op de aarde*".

Ik wil eerst een woord richten aan de ouders. Ik wil aan ouders vragen of zou willen dat het goed gaat met hun kinderen? Wilt u dat uw kinderen een lang leven kunnen hebben op aarde, of wilt u dat het leven van uw kinderen ingekort wordt? Wilt u dat het slecht gaat met uw kinderen? Hier wordt niet bedoeld dat uw kinderen intelligent zijn, of gezond, of tot veel in staat, of rijk, of groots of iets dergelijks. Zelfs wanneer zij werken als postbezorgers op een kantoor of bedrijfsschoonmaker dan maakt dat niet uit. Wanneer zij godvrezend zijn, dan zijn zij groot in Gods ogen. Het gaat niet om hun positie in deze wereld, maar het gaat erom of het hen geestelijk goed gaat.

Wat houdt een lang leven op aarde voor hen in? Leven tot 100 jaar? Nee, Jezus leefde slechts iets meer dan 33 jaar. Een lang leven volgens Nieuw Testamentische voorwaarden betekent invulling geven aan Gods plan voor hun leven voordat zij deze aarde verlaten, omdat God een specifiek plan heeft voor uw kinderen. Ouders onthoudt dit alstublieft en maak dit plan niet kapot door andere waarden in het denken van uw kinderen te planten, zodat zij andere dingen belangrijker gaan vinden dan Gods Koninkrijk en Zijn gerechtigheid. Betrouwbaarheid oprechtheid en eerlijkheid zijn vele malen belangrijker dan wat dan ook op aarde.

Tegen vaders wordt in **Efeziërs 6:4** gezegd: "*behandel uw kinderen zo dat zij niet dwars en haatdragend worden*". Blijf hen niet irriteren door constant op hen te vitten en door hen dag en nacht een uitbrander te geven, maar voedt hen op in *discipline* en de *instructies* van de Heere. Onderwijs hen in de eerste plaats door hen Bijbelse principes bij te brengen en in de tweede plaats door hen discipline bij te brengen. Het kan soms noodzakelijk zijn om onze kinderen te straffen, kijk maar wat er staat in **Spreuken 22:15**, "*Onbezonnenheid is kenmerkend voor de jeugd; alleen straf kan iemand daarvan bevrijden*". Ieder kind wordt in deze wereld geboren met onbezonnenheid wat opgesloten zit in het hart. Het maakt niets uit van wie het kind is, of het nu het kind van een atheïst is of het kind van een godvrezend christelijk echtpaar, zij worden beiden geboren in hetzelfde vlees en dezelfde oude mens, dat de neiging heeft om te zondigen; onbezonnenheid zit opgesloten in hun hart.

Hoe kan men ervoor zorgen dat bij het kind van een atheïst en die van het godvrezende echtpaar de onbezonnenheid uit het hart van het kind verwijderd wordt? Er is maar één manier – straffen wanneer dat nodig is.

Wat is tegenwoordig het resultaat van alle technieken die modern psychologen aanbevelen? Kijk maar om u heen wat zich vandaag de dag afspeelt in de westerse wereld. Die kinderen groeien op in rebellie tegen hun ouders, en hebben geen enkel respect voor hun ouders. Dat is het resultaat van de moderne psychologie en het in de wind slaan van Gods Woord. Kijk maar eens rond bij gezinnen die het ouderwetse onderwijs van **Spreuken 22:15** hanteren en merk het verschil. De Bijbel zegt dat u uw kind kunt redden van de hel door het te straffen; onthoudt het daar niet van, zelfs niet wanneer het kind erdoor huilt. Wat is één van de belangrijkste dingen waarvoor u uw kinderen moet straffen? Dat is wanneer zij u als ouders niet eren. U weet dat dit één van de belangrijkste dingen is die kinderen moeten leren.

Wanneer één van uw kinderen iets wat duur is kapot maakt, bijvoorbeeld een dure vaas of iets dergelijks met "made in China" op de bodem gegraveerd, en zij maken dit per ongeluk kapot, gaat u hen daarvoor straffen? Nee dat is dom, maar wanneer zij het doen uit rebellie dan moeten zij zonder meer hiervoor gestraft worden, maar niet wanneer het per ongeluk gebeurt. Uw verlies mag dan aanzienlijk zijn in financieel opzicht, maar dan nog heeft het geen nut om hen hiervoor te straffen wanneer het per ongeluk gebeurt. Doen u en ik niet per ongeluk weleens iets verkeerd en maken u en ik nooit fouten? Wat moeten wij onze kinderen dan leren? Het enige gebod dat God aan kinderen gegeven heeft is: "*Eert uw vader en uw moeder*". Dat betekent in de eerste plaats dat zij respect voor u als ouders hebben.

Wanneer uw zoon of dochter dit deel leest, dan wil ik graag het volgende tegen jouw zeggen: "*Wanneer jij wilt dat het goed met jouw gaat, en wanneer jij invulling wilt geven aan de lengte van jouw leven en hetgeen God hierin voor jouw bepaald heeft, eer dan jouw vader en moeder en heb respect voor hen*". Zelfs wanneer jouw ouders 75 jaar oud zijn en nog leven, blijf hen eren. Eert hen tot zij overleden zijn. U hoeft hen niet meer te gehoorzamen wanneer u uw ouderlijk huis verlaten hebt, uw eigen huis hebt ingericht en in uw eigen kosten (en/of van uw gezin) van levensonderhoud voorziet. Jezus was gehoorzaam aan Zijn ouders zo lang Hij in het huis van Jozef en Maria woonde, maar op het moment dat Hij Zijn ouderlijke woning verliet, na Zijn doop, eerde Hij Zijn vader en moeder, maar gehoorzaamde Hij hen niet meer. Toen op een bepaald moment Zijn moeder bij Hem kwam en Hem informeerde over het tekort aan wijn tijdens de bruiloft in Kana zei Hij tegen haar: "*Vrouw, wat heb Ik met u te doen? Mijn uur is nog niet gekomen*". Jezus was niet ongehoorzaam aan de Schrift, maar Hij eerde Zijn moeder. Hij gaf om haar toen Hij aan het kruis hing door tegen Johannes te zeggen dat hij voor haar moest zorgen en haar een thuis te geven, maar Hij gehoorzaamde haar niet meer nadat Hij uit Zijn ouderlijk huis was vertrokken.

Zo lang u thuis woont, onder het gezag van uw ouders, zo lang geldt de opdracht om uw ouders te gehoorzamen. Doe wat u gezegd wordt, behalve wanneer zij u ergens opdracht toe geven waarbij u ongehoorzaam bent aan God. Dan moet u God gehoorzamen en zeggen "wij moeten God gehoorzamen boven mensen, net zoals de apostel Petrus zegt in **Handelingen 5:29-32**, maar op ieder ander terrein moeten wij hen gehoorzaam zijn. Hen eren is iets wat wij ons en hun hele leven moeten blijven doen, zelfs wanneer wij het ouderlijk huis verlaten hebben; hen blijven respecteren en nooit slecht over hen spreken. U ziet misschien veel zwakheden in het gedrag en leven van uw ouders, maar houd die voor u; verberg zij bij uzelf.

Weet u waarom de zoon van Noach vervloekt werd? Toen hij zijn vader naakt zag, bedekt hij hem niet, maar sprak in plaats daarvan met anderen over wat hij gezien had. Praat u met anderen over

de zwakheden die u ziet bij uw vader of moeder? Dan haalt u zichzelf een vloek op uw hals, net als Cham (**Genesis 9:22-25**). Ontdoe uzelf van die gewoonte. Wat is de noodzaak van het blootleggen van de zwakheden van uw vaders of moeders? Wanneer u iets moet doen, bid dan voor hen, maar houdt het voor uzelf, behalve wanneer u hulp moet zoeken bij een godvrezende broeder, wanneer u zich genooddaakt voelt om dit met hem te moeten delen, zodat hij u ermee kan helpen. Dit is de enigste situatie waarbij u ook maar iets openbaar maakt wat met het gedrag van uw vader of moeder te maken heeft en wat niet goddelijk is. Wanneer u echter roddelend over hen praat, dan roept u Gods oordeel over uw leven over uzelf af omdat u hen niet eert. Dit is ho zo belangrijk.

Het is voor ons als ouders zó belangrijk om onze kinderen, wanneer zij nog jong zijn, gehoorzaamheid bij te brengen en hun halsstarrige wil te breken, zodat zij ons als ouders leren gehoorzaam te zijn. Dit is hoe wij hen kunnen voorbereiden om op een dag in hun nabije toekomst aan God gehoorzaam te zijn. Wanneer u hun wil echter niet gebroken is wanneer zij nog jong zijn, dan zullen zij nooit in staat zijn om God op latere leeftijd te kunnen gehoorzamen. Dan moet er wel een wonder gebeuren en dat gebeurt ook af en toe, omdat God groot is. Het is echter onze verantwoordelijkheid, als ouders, om dit te doen wanneer zij nog heel jong zijn. Wanneer moeten wij beginnen met hen te straffen en te corrigeren? Zodra zij in staat zijn om dit te begrijpen. Wanneer zij begrijpen wat u zegt en bedoeld wanneer zij 1 tot 1,5 jaar oud zijn, dan is dat de leeftijd om te beginnen om hen te straffen wanneer zij ongehoorzaam zijn. Bij een ander kind kan dat vanaf 1,5 tot 2 jaar zijn. Hoe eerder u begint, hoe eerder het niet meer nodig is. Tegen de tijd dat een kind 13 jaar oud is moet bestraffen niet meer nodig hoeven te zijn, wanneer u begonnen bent toen het 1,5 tot 2,5 jaar oud was, en u gehandeld hebt in respect voor God en vanuit het diepste van uw hart.

Wanneer u echter nonchalant en achteloos hier mee om gaat, dan heeft u een probleem bij de hand wanneer uw kind een teenager wordt. Dan heeft het geen benul om respectvol te spreken en hoe het zich met respect tegenover ouderen moet gedragen. Het weet niet hoe het u moet gehoorzamen. Het weet niet hoe het God moet gehoorzamen. Dit is een tragedie in veel christelijke gezinnen. Wat kunnen wij hier dan aan doen? Heb berouw en bekeer uzelf en zeg: "Heere wees ons barmhartig". En tegen hen van wie de kinderen jonger zijn, die nog geen teenager zijn wil ik zeggen, doe wat de Bijbel zegt. **Voedt hen op in diep ontzag voor de God.** Leer hen om diep ontzag, respect en liefde voor God te hebben.

Het meest belangrijke wat u als ouders kunt doen is eensgezind zijn. Wees niet verschillend in het bestraffen van uw kinderen. Wees eensgezind in het volgen van Gods Woord. Wanneer de vader en moeder verdeeld zijn, dan veroorzaakt dat chaos in het gezin. Dan wordt de deur geopend voor de duivel en komt hij binnen om het leven van uw kinderen kapot te maken. Wees eensgezind en zorg ervoor dat er tussen jullie geen opening ontstaat, die ervoor zorgt dat de duivel kan binnen dringen om uw kinderen aan te vallen. Wees een goed voorbeeld. Zeg niet tegen uw kinderen om dingen te doen die u zelf niet kunt doen. De eenheid tussen vader en moeder en het zijn van een goed voorbeeld is erg, ja heel erg belangrijk. Vanuit zo'n leven is God in staat om uw kinderen op een godvrezende weg te leiden.

Nog een laatste opmerking: bidt iedere dag, met het noemen van ieder zijn of haar naam, voor al uw kinderen. Bid iedere dag gedurende uw hele leven, met het noemen van ieder zijn of haar naam, voor uw kinderen dat zij opgroeien in liefde en respect voor God, dan zal het hart van God voldaan zijn, wanneer onze gezinnen godvrezende voorbeelden zijn en een licht midden in een duister wereld.